

Vzpomladančice.

I.

Sinoči še burja je brla
Krog voglov ostró,
A danes vže solnčee sije
Pred prag nam gorkó.

Otroci hitijo veseli
Pod milo nebó;
Pozablajo zimo in žalost
Pevaje glasno.

II.

Trto obreži,
H koleu priveži,
Naj se nikar ti ne smili.
Potlej v jeseni
Grozdi te njeni
Bodo pokušat' vabili.

Ak' ne uboga
Brezi odloga,
Kazen občuti naj dete.
Gledal pozneje
Dobre izreje
Bodeš sadóve neštete.

III.

Polje preorano,
Žito je vsejano,
Žúljave rokó se naše.
Kakovšno nam žetev
Bo prinesla setev,
Danes pač nihče ne zná še.

A v molitvi vroči
V Boga upajoči
K višku dvígamo pogléde.
Ti naš mili Oče,
Polje varuj toče,
Zléga varuj nas in béde!

Fr. Krek.

Trije trgovci.

Trije trgovci z živino pridejo ob nekem semnji h krčmarici, ter jo prosijo, da jim v tem, ko bodo ogledovali živino, spravi veliko vsoto denarja, s pristavkom, da denarja ne sme posameznemu izmed njih odšteti — nego samó takrat, kadar bodo vsi trije skupaj. To rekši otidejo. Kmalu pa se jeden vrne in zahteva denar v imenu svojih továrišev, češ, da so sklenili kupiti živino in denarja potrebujejo. Komaj mu krčmarica denar odšteje, vže se izgubi mej gnječo. Vrneta se tudi ostala dva in zahtevata denar od krčmarice. Ker pa ta zatrjuje, da je vže prvemu dala ves denar, začne se tožba. Krčmarica zgubi pravdo, ker sta trgovca odločno povdarjala, da je bilo izgovorjeno, da denarja ne sme dati — ako niso vsi trije skupaj. — Kadar to imenitni pravdnik Nay izvé, gre k ženi, ter jej svetuje, naj se pritoži pri višjem sodišči, on sam hoče biti njen zagovornik. Ko se je presoja začela, povdarja on, da so vsi trije skupaj denar odšteli in da žena po lastnem izjavljenji tožnikov, smé samó takrat denar odšteti, kadar bodo vsi trije skupaj prišli po denar. Denar je pripravljen, in če pridejo vsi trije, takój se jim odšteje. Zna se, da krčmarici ni bilo treba skrbeti za denar, ker prvega ni bilo nazaj.

J. M.